



תת"ע (תל אביב) 10073-07-24 - מדינת ישראל תביעות תעבורה ת"א נ' דוד אמזלג

תת"ע (תל-אביב-יפו) 10073-07-24 - מדינת ישראל ע"י תביעות תעבורה ת"א נ' דוד אמזלג ע"שלוס תל-אביב-יפו
תת"ע (תל-אביב-יפו) 10073-07-24
מדינת ישראל ע"י תביעות תעבורה ת"א

נגד

דוד אמזלג ע"י

עו"ד בנימין חסיד

בית משפט השלוס בשבתו כבית משפט לתעבורה במחוז תל-אביב-יפו (בת-ים)
[22.10.2025]

כבוד השופט, סגן הנשיא עופר נהרי

החלטה

בפני עתירת הנאשם, באמצעות בא כוחו, לבטל את כתב האישום (נקט בלשון "למחוק") בתיק זה וזאת לנוכח טענת
התיישנות לה טוען הנאשם.

קראתי את דבר בקשת ההגנה, שמעתי את אשר נטען בפני בעל פה, וכן קראתי את מלוא עמדות הצדדים כפי
שהוגשו בכתב ובכלל זה את תוכן הנספחים שצורפו לטיעונים.

מסקנתי בעקבות כל אלה הינה כי עלה בידי ההגנה לעמוד בנטל אשר היה על כתפיה לסתור את חזקת המסירה
ולהראות שהנאשם לא קיבל את דבר הדואר ובו ההודעה וזאת מסיבות שאינן תלויות בו.

ובמילים אחרות, אף שניכר שאין מחלוקת שההודעה נשלחה, הודגם עם זאת ברמה מספקת כי בשל נסיבות שאינן
תלויות בנאשם לא זכה הוא לקבל בשום שלב את דבר הדואר ולהיוודע במסגרת הזמנים שבדין, ואף מעבר לכך,
לדבר ההודעה והעבירה.

אסביר:

מדובר בדו"ח מסוג הזמנה לדין בעבירת מהירות אשר נעברה עפ"י הנטען בתאריך 24/4/24.

החשד לביצוע העבירה מבוסס על צילום רכב. (מערכת א/3).

הנאשם עמד בנטל להראות (באמצעות אישור ממרשם האוכלוסין) כי כתובתו הרשומה הנכונה והמדויקת היא נתונה
ומסוימת והיא כוללת מס' בית 13 ומס' דירה 30.

עוד עמד הנאשם בנטל להראות (באמצעות הצגת מימצאי בדיקה/חקירה שנעשתה ע"י דואר ישראל) כי דברי דואר מן
המאשימה בקשר עם האירוע המדובר נשלחו לכתובת הכוללת את המספרים 30/13 (להבדיל מ- 13/30) וכי בנוסף
לכך חזרו אלה בציון "לא ידוע" וכן כי בנוסף לכך בירור שנערך ע"י דואר ישראל העלה לגבי הכתובת שצויינה
בהודעות כי (ציטוט) "לא קיימת כתובת כזו".



ויוודגש , אין מדובר בהחזרת דברי הדואר בציון " לא נדרש" אלא כאמור בציון " לא ידוע".
ברור אם כן ראשית שהנאשם לא זכה לקבל כל הודעה בקשר לחשד כלפיו.

אין מחלוקת כי בוצע משלוח ומכאן שקמה חזקה.
אלה שבמקרה נתון זה כאמור , ובשים לב למה שפורט לעיל והאסמכתאות שצירף הנאשם , עלה בידי הנאשם לעמוד
בנטל סתירת החזקה ולהראות שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה וזאת מסיבות שאינן תלויות בו, ולא עקב
הימנעותו מלקבל.

ראה לצד כל אלה את ס' 225א(1)א(1) לחסד"פ , את ס' 239א(ב) לחסד"פ , ואת סיפת תקנה 44א. לתקנות
סד"פ.

מיותר לומר שלא נעלמת מעין חומרת העבירה לכאורה, ובפרט באירוע דנן, ואולם הדין הוא שקובע, ולא בכדי,
מגבלת זמנים אשר נועדה , ובצדק נועדה, לאפשר קיום אינטרסים נוספים ואלה האחרונים כרוכים ביכולת אזרח
לדעת , להיערך, ולהתגונן.

תגובתה קצרת היריעה של המאשימה אל מול טענת ההתיישנות לא כללה , כך ניכר ובכל הכבוד, התמודדות ממשית
עם טענת ההתיישנות לגופה.

ניכר שהמאשימה בתגובתה מיקדה עם זאת את עמדתה בכך שלשיטתה ולנוכח חומרת העבירה יש להימנע מביטול
כתב האישום ותחת זאת, לשיטת המאשימה, ניתן " למצוא פתרון ביניים כדוגמת שליחה מחודשת למבקש של ההזמנה
לדין".

צר לי , אך לטעמי ניכר שהצעה זו של המאשימה איננה לוקחת בחשבון את תכלית החקיקה ביצירת מגבלת הזמנים
ע"י המחוקק עת מדובר כאמור בעבירה שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב , כשם שגם איננה כך ניכר לוקחת
בחישוב את המתבקש מדבר המחוקק בסיפת ס' 150 לחסד"פ עת מתקבלת טענה לפי ס' 149(8) לחסד"פ.

אגב , ככל שסוברת המאשימה כי חומרתה של עבירה מצדיקה התייחסות שונה , יתכן שפתרונה לעתיד לבוא הוא
לדאוג למעקב אחר דבר הדואר בתחום הזמנים שקבע המחוקק ו/או לקיים ולוודא מסירה אישית.

סוף דבר , טענת ההתיישנות מתקבלת , ועם כל ההבנה של דבר חומרת העבירה (ככל שנעברה), מתקבלת גם
העתירה לביטול כתב האישום.

זכות ערר כחוק.

המזכירות תעביר עותק מהחלטה זו לצדדים.

דיון ההקראה/תזכורת הצדדים שנועד ליום 2/11/25 מבוטל בזאת.

ניתנה היום, ל' תשרי תשפ"ו, 22 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.